

elhatározták, hogy a meggyűlés, pártkülön-
ség nélkül, feliratot fog intézni az ország-
gyűléshez, hogy a kormány az admi-
nistráció államosságát ezéltől
törvényjavaslattól álljon el,
se határozat benyújtására dr. Falk Miksa,
Arad város képviselője fog felkérni.

== Lapunk szombati számaának vezér-
cízik a leghűségesebb kormánypárti lelkének
ugyanacsak nagy fejtörést okozott. Voltak,
a kik most is souverain naglatással szerettek
volna felcélai, mások azonban belátták, hogy
az agyonhalgatás taktikája ezuttal már meg
sem nagyon alkalmas eszköz a fehéredt köz-
nyelven elalattására. Az elhallgatók pártja hát
megbukott s a beszélők kised, bár harcias
hadu öröme. De itt volt még egyszer a bő-
kenő. Tényeket csak tényekkel lehet czafolni
ilyennek pedig az általunk megtámadott el-
járás védelmére, úgy látszik, a gárda legbő-
sebb bajnokai sem valami bővea rendelkeznek.
Hogyan tudják hát azt a nem mindig könnyű
problémát megoldani, mikor beszélni
mindenesetre kell valamit, mondani meg
nem lehet semmit? Ezt a feladatot kellett volna
a „Debr. Ellenőr” tegnap számaának betöl-
teni, s mi készséggel ösmernék el, hogy jobb
úgyhöz méltó fáradsága teljes sikert aratott,
mert beszélni ugyan keveset beszélt, de mon-
dani csakugyan semmit sem moadt. A siker
feletti öröme úgy látszik igazi jó kedvre han-
golta t. lapársunkat s jókedvben a kormány-
párti lomos kamarából meg a humor kopott
maskaráját is előkereste, — némely hieletlen
kurucz szerint valóságilag csak azért, hogy
savanyu arczát betakarja. De akár mint le-
gyen, mi t. lapársunknak elhiszük, hogy
csakugyan megőrült szombati cikkünk tar-
talmának, éppen azért a jó kedvet a vilá-
gert el nem roajtuk avval, hogy tegnap tré-
fáit komolyan vegyük, annál is inkább, mert
cikkünk tartalmát a nagy közönség nemcsak
a lapársunk által tegnap összeállított kivonat-
ból ösméri. Erre a nagy ijedtségre talán elég is
volna ennyi, ha t. lapársunk tegnap humo-
reszkjének nem volna egy olyan fejezete, a
melyre annyit meg kell jegyeznünk, hogy mi
nem a h. bősörményi volt polgármester ur
egyres tényeiről nyilatkoztunk, hanem azt mon-
dunk és azt mondjuk ma is, hogy olyan embert,
a ki miat polgármester egy város osztatlan
elleniszenvet tudta magának csak megszerezni
annak a városnak a nyakára rendőrfőkapitány-
nak kinevezni csak azért, mert a kortespoliti-
ka ugy kívánja, guszta dolog, melyet mi sem
mástól, sem t. lapársunktól nem irygelhetünk.
Ha mint fájdalom, széles e világon már mindenütt
— H. Bősörményben is akadnak sikkasztók —
a mit talán nem t. lapársunk van hivatva meg-
állapítani, s a közvagon megóvása körül a
volt bősörményi polgármester urnak csak-
ugyan lennének érdemei: viszont mi minden
esetett a mérleg másik serpenyőjébe, hogy ez
állítólagos érdemeket akkora súlylyal nyom-
hatta le, a mint ezt a polgármester urat
odábbtő Bősörmény városának csaknem pel-
dátlan egyértelműsége documentálja. Ha a
főispáni állás arra való, hogy a maga lejárt

és meggyűlöl existenciát kortes jutalomból
mégint a tőlük megszabadult város nyaká-
ra ültesse, akkor t. lapársunknak csakugyan
igaza van, noha — például Beksiós
Gusztáv egészen másképen gon-
dolkozik.

== Külföldi hírek. Monarchiánk és Olasz-
ország. Egy külföldi lap Rómából azt a hit
közli, hogy Ausztria-Magyarország és Olasz-
ország közt külön egyezmény létesült, mel-
szerint monarchiánk átengedi Olaszországnak
a Trentinot s Dél-Tirol egy részét, viszont
Olaszország hozzájárul, hogy Ausztria-Magyar-
ország az eddigi okkupáció helyett végleg
bekebelezze Bosznia-Hercegovinát. Hivatalos
czáfolat nélkül is kétségtelen, hogy ez ele-
jétől végig koholmány, mert az érdekel-
lők egyikike sem érezheti szükségét annak,
hogy ez idő szerint ily szerződést kössön. —
A portugál zavarok. A köztársasági
forradalom, melyől napok óta félnek Lisza-
bonban, szerencsére meg eddig nem lépett
a valóságos stadiumába s az a hír, hogy ka-
tonai lázadás tört ki, edg alaptalan, amár
bizonyos, hogy a kormány nem igen izam-
that föltétlenül az egész hadseregére. — De
azért a helyzet némi javulásának tekintettő
már az maga, hogy legalább a komoly aggo-
dalom eddig nem valósult. Pedig a Paris
ban tartózkodó portugál köztársaságiak már
rég kimondták a királyi trónra a halásos íte-
letet, melynek végrehajtását is közvetlen ki-
latásba helyezték. — Ferdinand fejede-
lem népszerűsége. A királyi tá-
borban tartott gyakorlatok után Ferdinand
fejedelem résztvett a tisztek által adott ebe-
den s felköszöntötte a hadsereget. A tisztek
vállukon hordozták körül nagy lelkesedéssel
a fejedelemet. — Marseille veszedel-
me. A marseillei csatorna gátja Thazay mel-
lett beszakadt, minek következtében a viz
Mallermort egész vidékét elöntötte. Michel
Lujza, hogy kikerülje az öröklet házát, hová
a francia kormány utóvégre is becsukatta
volna, Londonban virágkereskedést nyitott. De
azért eljár a pi zkos lebutyokba a francia, orosz
és német szocialistákhoz, Schenkendorf emléke.
Jilsiben Schenkendorf Miksa költő emléke-
szobrának leleplezése ünnepélyesen végbement.
— A rab szolgák kereskedése meg-
szüntetése érdekében Lavigerie bíbornok által
egybehívott kongresszus Parisban f. hó 22-én
megkezdődött. A kongresszus meggyűlésénél
több mint 10,000 hallgató volt jelen. — Vis-
negradszky orosz pénzügyminiszter Bokha-
rába érkezett, hol az emir kihallgatáson fo-
gatta. Az emir a miniszternek rendje gyémánt
tokkal díszített nagyszalagát adományozta és
keleti szokás szerint pompás ajándékokat
adott neki.

Baromfi kiállítás Debreczenben. *)

Debreczenben október hó elején baromfi-
kiállítás lesz, még pedig olyan szép, a minőt
aligha sokat láttunk eddig. Ilyen hangon be-
széltünk a Budapestben rendezett tavalyi ki-
állításunk előtt is, melyre az volt a „vének”
válasza: csak nem oly magasan. — „ki nagyot
remél, nagyot is csalódik.” Ez bizonyos, csak
hogy attól függ a legtöbb, mire építünk remé-
nyünket. Ingoványra-e, vagy szilárd talajra?
Es hogy ez is igaz, beigazolta tavalyi kiállí-
tásunk, melynel csinosabbat addig is meg-
máig sem láttunk azok, kik sok kiállítást szö-
künk látni.
Ha volt az életben azonban reményünk,
hogy egy festői kiállítást látunk, ez most van:
*) A „Házi szárnyasaink” cz. szak-
lapból.

a debreczeni baromfi kiállítás helyisége maga akár üresen véve is,
mélto a megtekintésére. Debreczen város egyik
legdíszesebb épületében lesz kiállításunk. A
legnagyobb pompával és legmodernebb kiváló-
máknak megfelelően berendezett „Margit für-
dő” vígadó termében lesznek a mi szép állat-
aink kiállítva. Képzelnék el ezt a díszes és
világos helyiséget, méltóan feleltve, teljesen
új és izletesen csoportosított kretrecekkel
beburorozva, ezeket csinos állatokkal bené-
pesítve, előttünk fog állani a kiállítás teljes
képe.
Csak az tudja ezen kiállítás szépségét a
maga valóságában előre elképzeini, a kinek
volt már alkalma több kiállítást látni. Ki látott
már kiállítást szabad ég alatt, piszkos udvar-
ban, vagy cselzserületen sötét kretrecekben az
épület eresse alatt, vagy három-négy csoport-
ba elszakítva, össze-vissza hányva és zufofva
sötét helyiségekben. Hogy a debreczeni baromfi-
kiállítás nemcsak szép de remek lesz, az
már előre tudható. Teljesen méltó
lesz a rendező egyesülethez,
mely ez év elején alakulva, már
is egyik legtekintélyesebb szak-
testülete hazánk nak.

Es most szólnék azokhoz, kik e kiállítá-
son állataikkal részt kívánának venni. A kiállí-
tást három czel elegendő keresi a kiállításban,
a) hogy bemutassa tenyész-anyagját, b) hogy
az ha jó, elismerésben és nemi jutalomban is
részesüljön, c) ha túl is akar rajta adni, le-
gyen a ki megvegye.
Sohal sem mutathatja be a kiállító ked-
vezőbb körülmények között állatait, mint a
debreczeni kiállításban. A páratlan helyi viszony-
nyok a leggyengébb dolgot is végtelenül emelni
fogják, mert hisz régi igazság, hogy igen sok
függ a „fetalalástól.”
A második czélra is elég kedvező fede-
zet áll: 600 frank aranyban és diploma min-
den formában.
A harmadik kívánalom talán még a leg-
kedvezőbb megoldást nyerheti. Debreczenben
éppen azon időben országos vásár lesz. Így te-
hát remélhető, hogy a kiállítást igen sokan
megfogják a vidékiek közül is nézni. Az ottani
lakosok? No megbíszük, hogy nagy számban
fogják a kiállítást látogatni, mert először a
helybeli egyesület már jó híre-
nevet és tekintélyt szerzett az okserző baromfi-
tenyészés ügyének, másodsor ilyen kiállítást ott
meg senki sem látott, tehát nem csak az er-
deklődes, de az újság is vonzani fogja a kö-
zönséget; ki elméletileg ismeri az okserző
baromfi tenyészés hasznos voltát, sietni fog;
hogy a kiállított állatok közül minél szebbe-
ket és többet magának beszerezzen.
Tehát a kinek érdekében áll kiállítani,
az küldje állatait, s a ki szép kiállítást szán
dekozik látni, az jöjjön személyesen és nézze
meg a debreczeni kiállítást.
Biztosítjuk ugy a kiállítót, mint a látó-
gatót, hogy előlegezett biztatásainknak nem
fognaak felülni.
A többire nézve a kiállítás programja
és általános tudnivalók szolgálnak felvilágosi-
tással.
*
A debreczeni baromfi-kiállítás
általános tudnivalói:
A kiállítás megnyitása később közzé te-
endő részletesebb program szerint október
hó 2-án lesz. A kiállításban részt venni szán-
dekokok ennél fogva már október hó elsőjén
Debreczenben kell, hogy legyenek. Azon vidéki
dekokok, kik a kiállításban töltött idejük al-
kalmára szállásról előlegetesen gondoskodni kí-
válnak (ami tekintve az egyidejűleg tartott

országos vásárt, igen cselzserű lesz) fordul-
nak ebbeli kérelmekkel Győrffy Aladtt
nagykereskedő arhoz Debreczenben (Piacz).
Ezen levelükben jelöljék meg, hogy me-
fől meddig kívánják a kiállításban részt venni,
illetőleg Debreczenben maradni. Körülbelül
minő rangu szállodát igényelnek.
A kiállításra küldött állatok kosaráiba,
vagy ládáiba, melyben ellettek rakva, nem kell
egyebet tenni, mint egy néhány darab felvag-
dalt nyers burgonyát, repát, vagy káposztát.
A csomag kivülről következő czimmel látandó
el: pld.

Feladó: Lázár Ádám.
Lakik: Aradon.
Baromfi-kiállításnak
Debreczen.
Margit fürdő.
Tartalma: 1-2 Langsháhn
1-2 Pekingi kacsá.
Értéke: 20 frt.

A m. kir. államvasutak vonalai mellé
lakók jó, ha az állatokat szeptember 30-
dében adják fel, míg más vasutak mellett a
kők mindig cselzserűbb, ha vagy 29-én este
vagy 30-án reggel adják fel, mert csakis ak-
kor érkezhetnek meg Debreczenbe a kellő
időben.
A szállítólevél mellé, illetőleg ehhez kell
ragasztani azt az igazolványt, melyet a kiállí-
tási bizottság küld, mert csak is ennek alap-
ján küldhetők a kiállításban el nem adott állat-
ok portmentesen vissza.

HELYI HIREK.

* **Az udvari ebéd.** A „Debreczeni El-
lenőr” megczafolni igyekszik azon állításukat,
hogy az udvari ebéden se a debreczeni ev.
ref. egyház, se a debr. főiskola nem volt kép-
viselve. Czafolata azonban csütörtököt mond,
mert igaz ugyan, hogy ft. Révész Balint pü-
pök ur és Könyves Tóth Mihály lelkész ur
kaptak meghívót az udvari ebédre, de elő-
tűtük azt, hogy győngélkődésük miatt
ők ott megjelenni nem fogának, más tekinté-
lyes egyháztárgot — miat ilyet — pedig meg
nem hivat; Tóth Sámuel ur, kire a „D. E.”
színtelen hivatkozik, nem a debr. főiskolát, ha-
nem az egyházkerületet képviselte, a mi-
ről nem is szözlöttünk, a debreczeni főiskolát
— ugy tudjuk — az akadémiai igazgató szö-
kta képviselni, őt azonban elfelejtettek meg-
hívni!

* **Felsőbb leány-iskola Debreczenben.**
A debreczeni ref. egyház presbyteriana va-
sárnapi gyűlésen egyhangulag nagy lelkesé-
dással elhatározta régi felől leányiskolájának
egy emelettel való kibővítését és inter-
matu s a legyekötött felső leányiskolává
való átalakítását. A gyűlés halas közönnetel
fogadta a tisztantuli ref. egyházkerületnek és
Debreczen városnak felajánlott támogatását.
Az építés vezetésére és a tervezett átalakítá-
sokra bizottság küldetett ki. Az építkezési
költségek 35,000 frt tesznek ki, a melyből
15,000-et az egyházkerület, ugyanannyit De-
breczen város fedez. A négy alsó és hat felső
osztályának tervezett leánynevelő intézet évi
fenntartása 15,650 frtra irányoztatik elő, ebből
az egyházkerület 1,200, Debreczen város pe-
dig 100,000 frtos alapítványának 5%-os kam-
matja, a debreczeni egyház 5080 frtos ad; a
10, 20, 30, frtos tandíjbol pedig 4800 frtot
remelnek bevenni. Ezen igen fontos tárgyra
lesz még alkalomunk visszatérni.

* **A differitizs,** a gyermekek ölköklő réne,
járvány gyanat lefolt fel városunkban s mar-
áldozatokat is követelt Jobbgy Ferecz bor-
fogyasztási adó hivatalnoknak, ki a kis-csapó-
utczán lakik, 2 kis leánykaja halt meg egy-
szerre ditteritizsban. Tegnap d. u. volt a ket-
tős temetés. Ugyanezen hazában, mely a kis-
csapó-utczai leány iskola közvetlen közelében
van, a vála me n a y i g y e r m e k d i f f e r i t i z s b e a s z e n v e d s e r t e s t l e s s a g s z e r i n t
számos gyermek megkapta már e betegségét,
de a hatóság mindaddig nem tett semmi in-
tezkedést, hogy a veszélyes betegség terjedését
meggátolja!

* **Országos vásár.** A debreczeni őszi or-
szágos vásár a következő sorrendben fog meg-
tartatni: szept. 29-én, 30-án és okt. 1-én,
azaz hetfőn, kedden és szerdán: bór, gyapju,
mész, dió stb. továbbá toll, iparczikke, gabo-
na neműk és mindefelel termény-vásár. Okt.
2-án és 3-án, azaz csütörtökön és pénteken
jувásár; okt. 4-én és 5-én, azaz szombaton
és vasárnap, sertes-vásár; okt. 5-én és 6-án,
azaz vasárnap és hetfőn, lovsásár; okt. 6-án
és 7-én, azaz hetfőn és kedden barom-vásár.
J e g y z e t. Megengedtetik, hogy habar a bór,
gyapju, mész, dió stb. iparczikke, gabonae-
műek és egyéb terményekre nézve az elővá-
sári hetnek, hetfő, kedd és szerda napjai va-
nasári napokul kijelölve, az emittet cik-
kek és termények a vásár egész folyama alatt
arultathatnak.
* **Bekessy Gyula** debr. tankérdeti kir.
főigazgató urat a vallás és közoktatásügyi
miniszter megbizta a sárospataki, miskolci,
debreczeni, homdekvásárhelyi, h.-bősörményi,
karcsagi, kisujszállasi, mezőturi, h.-mási,
békési, keszmári, iglói, rozsnói, rimaszombati
és nyiregyházi felekezeti gymnasiumok meg-
látogatásával és azokban állami főfelügyelet

határozott hiva lett Kálvin tanainak, melyet
az 1562-ben tartott t a r c z a l i z s i n a t i s e l -
fogadván, — Göncz is határozott kálvinista
lett.

1564-ben a kassa völgyi prédikátor atya-
fiak esperesüknek választák meg, hol első
gondja volt, részint a híveket a kegyuraskodó
lutheránus főurak elől megvédenő, részint az
eretnek tanok kiirtására közönséges zsinatot
összehívni, mely 1566. január 22-ére Gönczön
össze is gyűlt, melyből a tisztantuli atyafiakat
is felszólították csatlakozásra.

Itt különösen Egri Lukács ungvári pap
eretnek nézetei ellen fejtett ki harczot Károli,
anélkül, hogy ekkor eredményt érhetett vol-
na el.

Az eretnekség abban az időben
borzasztóan tág fogalom volt, mai nap fel se
ötlenek senki előtt olyasmi, mi akkor általános
megbotránkozásra adott okot.

Ez ugyben 1568-ra meg egy újabb zsi-
natot hivat össze Szikszóra. Ez is eredmény-
telenül mulván el, még ugyanazon évben
K a s s á n gyűlt egybe a zsinat, mely Egri
Lukácsnak Krisztus istenségét tagadó (unitá-
rius) tanait elhalgattatni nem bírva, Svendi
az ungvári papot, a katolikus papok s Lut-
her híveinek kértére is elfogta és 5 eszen-
deig vasban tartta.

E hosszú sanyaruság megtörte az erős
férfiut, kiszabadulása után aláírta Krisztus
istenségének tanát.

Az unitáriusokkal való harczát folytatta
Károli az 1569-ki nagyváradi zsinaton is, mely
e tekintetben zsinat eredményt hian oszlott
szet.
Ezek után egyháza belső szervezetére,
hite terjesztésére fordította főfigyelmét. Csa-
ládi életéről nem sokat tudunk. 1557-ben, 58
éves korában vette nőül Szóts György kassai

polgár leányát, midőn alkalmasiat másodizben
házasodott. Ez alkalommal a kassai lutherá-
nus lelkészarsaival arra kérte Kassa város
„nemes és hírneves tanácsát,” hogy engedjék
meg neki a kézfogóval egyidejűleg „tisztessé-
ges emberek jelenlétében megesketését is,”
mit azonban a tanács kerekén megta-
gadott.

Károli ezota főgondját a biblia lefordítá-
sára irányította. „Nagy gondviselésesség
volt és az ő szent igéibez nagydígenység,”
ugymond „holott minden nemzettség arról
ennyi ideig gondot nem viselt.” Több mint
két évig tartott a munka, nagy fáradsággal,
testi töredelmekkel, de oly buzgóssággal szere-
tettel, hogy pilantásig e munkát el nem unta,
hanem nagy serénységgel és szeretettel mun-
kálkodott, míg nem elvégezte azt.

Ekkor nyomdaról is kellett még gondos-
doskodnia s erre Bathory István támogatása,
kinek birtokán Vizsolyban — akkor jelenlé-
keny város s a török hadak útjától védett
hely — rendezte be azt, Mantskovits egy len-
gyel eredetű nyomdászszal.

Az „istenes vén ember” végre
1560-ben megláthatta a bibliát — magya-
r ul. Czime volt: „Szent biblia, Istennek ó-
és új testámentomának proféták és apostolok
által megíratott szent könyvei.”
Három részből állt a 2392 lapu könyv,
tartalmazván az Ó- és Új testámentumot s az
apokryph köveket, így nevezetven azon zsidó
eredetű, de részben már csak görög nyelven
megmaradt istenes tartalmú és irányú ke-
sőbbi kora könyvekkel, melyek a kánonikus
gyűjteménybe föl nem vettek.

Már előző fordítók s a zsidó kiadók
alápnál fejezetekre s versekre osztá az anya-
got, könnyebb e t h e t e s v e g t m e g t a r t a l m i
kivonatot függesztvén a fejezetek élére, s

hasonhelyek idézését az egyes versekhez,
nagyrezben a V u l g á t á t a közönséges la-
tin fordítást véve alapul, az eredeti, tehát a
zsidó s görög szövegeket fordítá, persze a
g ö r ö g t sokkal jobban érté a z s i d -
d n á l.

Hibái vannak, de mint ő mondja:
„Nem egyebet, hanem a nagy istenek tisztés-
segére néztem e dologban.” Nyelve erőteljes-
ség h i j a v a l ó s o k s o r, nehöl teves a fordítás
— de hát melyik tökéletes? Főhaja mai nap,
hogy nyelve elayıit sokban, de ez nem Ká-
roli hibája.

E végből az angol biblia-társaság kezde-
ményezésére bizottság alakult meg, nyelve re-
videlálására s az evangéliumok mar igyea
meg is jeleintek.

Ea magam részéről a hagyományt, az
ősi zamatot annyira szentnek és hatásosnak
tartom, hogy Károli régi szövegét épülete-
sebbnek látám addig megtartani, míg csak
lehet. Már pedig lehet még, mert a nyelv
történeti fejlődése nem olyan óriási
azóta, hogy azt é r t h e t e t l e n n é a v i t t a t a
volna.

Az istenes vén ember 1592-ben
meghalt, s Gönczöa temették el, sírfájára
következő értelmű d y s t i c h o n t í r t á k l a
tinul:

„Ez nagy férfit adá Károly, nevelé
Wittenberg-a”
Papséket s temetőt Göncz fala nyujta neki.

Emlékszóbrával, mint Szász Károly mondja,
a késő nemzedék nem tartozását róttá le, csak
jelet adta annak, hogy adósa a biblia megma-
gyarítottjának.

gyakorlásával
tanév tartam
* A r .
„Debr. Pr.
vetkező sorok
A polt
hangsúlyozták
holikus köld
zonos éllel
testverie
és a törve
Ugy mag
czelás akar
lesi vitákra
irányra.
Erdeke
21. és 22. szá
királyfogadáss
neki kozoju
gyezven meg,
először az ev.
vőlna a Felsé
helyen bocsat
tása alatt itta
számába a kö
apostoli király
katolikus gró
királyi audien
lapított meg,
selőt a reform
viselői a király
hogy I. Ferecz
széle Debrecze
sodszor a lut
ele, a katolika
ben első vallás
madik helyen
náta ezt a cz
Magyarország
tudjuk; de ke
hogy a katolika
dentáját el ne
Magyarország
eljárásit akkor
De addig mit
kus vallást kö
ségeit fogva
ray előtt a v
meg. Különben
lectum. A kati
leghatóságabb
erzetnek szűr
tása!”
A 22. szá
láió „Legújabb
vették a követ
Ma_yarország
tatás hozott az
király nem,
nehány nap elő
3-ik helyen, az
zet után, hane
helyen fogadta
képviseletet.
A banos urnak, k
ország színe elő
nyugotó terv
„Religio” szára
utca 2. — D. e.
p. — Ó Felsé
római katolikus
prepost. — Ez
számunkban fel
sege t. i. e.
lenyi Gyula sz
mári kapatlan
tatásnál beszéd
kezett a debr.
New azért
zavartatni enge
örömben, mely
tása okozott, cs
imé, ugyanazon
lehet szívni. U
rom. katb. egy
reformatus varo
tusok kördöttes
ezt fogadta, ug
kondok-munka”
Mert arról
ó Felsége maga
praecidentaria
ben ez az ő ma
hozatnek kapo
* Zasló a
czér-egyiet zst
csütörtökön tar
resze be van fe
is keszen van f
szavaltól fogna
látogatottnak ig
buzgalmat fejt
ban biztosítsa.
* Esküvő.
kereskedő na e
Irma kisasszony
tekinthetős polg
leányának. Adas
bői kötött irnyr
* A király
felsége a tiszt
doló küldöttsége
zása után elős
megkérdezven
gek számat, mit
statistikai száma
Utana prof Deg
és Varady Gabo
tuntette ki meg
vetkező szavaka
„Mindig ő
„Akkor v
legutóbb megjel

224 186

gyakorlásával. Ezen megbízása az 1890-91. tanév tartamára terjed.

* A r. kath. klerus a király előtt. A „Debr. Prot. Lap”-ban olvassuk a következő sorokat:

„A politikai lapok csaknem egyhangulag hangsúlyozták, hogy ő Felsege a rom. katolikus küldöttséghez intézett beszédeben bizo-ayos éllel hangsúlyozza a hűség és a testvéries egyetértés apólasát és a törvények tiszteltetését.

Ugy magyarázzák a politikai lapok, hogy czeizás akar ez lenni a most folyó elkeresztelési vitákra és utasítás az ezekben követendő irányra.

Erdekes kapcsolatban áll a „Religio” 21. és 22. számának két passusa a debreczeni királyfogadással. Minden bővebb kommentár nélkül közöljük a tetteket, csak annyit jegyezvén meg, hogy előzetes dispozióik szerint először az ev. reformátusok küldöttsége ment volna a Felsege elé, de aztán csak harmadik helyen bocsátattak oda. Az előzetes hír hatása alatt írta valaki a nevezett lap 21-ik számába a következőket: „Debreczenben az apostoli királyi korránja, a melynek élén a katolikus gróf Szapáry Gyula vezérkedik, a királyi audienzciák számára oly sorrendet állapított meg, hogy a katolikus vallás képviselői a király előtt megfogadják előzni, vagyis hogy I. Ferencz József apostoli király ő felsege Debreczenben először a református, másodsor a lutheránus vallást bocsátja maga elé, a katolikus ősi avita, minden tekintetben első vallás képviselőit pedig csak harmadik helyen fogja maga előtt látni. Ki csinálta ezt a ceremóniát: az udvar- e vagy Magyarország beügyminiszteruma? — nem tudjuk; de kegytelenek vagyunk kimondani, hogy a katolika egyház a hitfelekezetek praecedenciáját el nem ismerheti, el nem fogadhatja. Magyarország kormánya tartsa fenn ezt az eljárást akkora, ha kath. vallást tönkre tette. De addig míg az ország többsége a katolikus vallást követi, azt a vallást, a mely ősi ségenel fogva is az első, — az apostoli király előtt a vallások közt az elsőség illeti meg. Különben csak rajta! Vexatio dat intellectum. A katolicizmus fővirágzásának egyik legbátrabb tényezője — a katolikusok önzertének szürkálása, a katolikusok bosszantása!”

A 22. szám pedig már a következő jubiláló „Legujabb”-at hozza: „Lapunk zártakor vettük a következő örvendetes táviratot, mely Magyarország katolikusainak nagy megajugtatást hozott az iránt, hogy Debreczenben a király nem, — a mint hivatalosan tervezve és néhány nap előtt a lapokban hirdette volt, — 3-ik helyen, az ev. ref. és az ev. ág. felekezet után, hanem ősi szokás szerint az első helyen fogadta a katolika egyház tisztelgő képviselőit. Az eber, lelkes debreczeni püebanos urnak, kitől az örömhír származik, az ország színe előtt mondunk köszönetet a megajugtató táviratról, melynek szövege ez: „A „Religio” szerkesztősegeek, Budapest, Pálutca 2. — Debreczen, 13/IX. 8 ó. 40 p. — Ő Felsege Debreczenben a legelsőnek a romai katolikus papságot fogadta. Sz a k s z ó prepost.” — Ezzel megtörtént, a miert mult számunkban felejtődünk, felszólaitunk. Ő Felsege t. i. elsőnek mélt. és főt. Meszlenyi Gyula számári püepök urat es a szatmari kaptalan képviselőit fogadta. E fogadtatásnál beszéd nem mondatott. Azután következett a debr. r. kath. klerus.”

Nem azért hoztuk föl e tényt, mintha zavartatni engednők magunkat általa azoa örömben, melyet nekünk a koronas király látása okozott, csak azt akarjuk jelezni, hogy ime, ugyanazon virágból mezet es merget is lehet szívi. Ugyan mit bántáztat volna az a rom. kath. egyházat, ha ő Felsege egy nagy református városban etiquetteből a reformátusok küldöttségét fogadja először? Ha nem ezt fogadta, ugyan kinek az érdeme ez a vakondok-munka??

Mert arról meg vagyunk győződve, hogy ő Felsege magas lelkelete vissza utasítaná a praecedentiára való ilyen törekvését, a mennyiben ez az ő magas nevével és személyével hozhatnék kapcsolatba.”

* Zászló avatási ünnepély. A debr. pin-czer-egyetl zászloavatási ünnepélyek, mely csütörtökön tartatik meg, az előkészületek nagy része be van fejezve. Az alkalmi költemény is keszea van s annak elszáivalására egy jó szavatól fognak fölkeráni. Az ünnepély igen látogatottnak ígérkezik s a rendezősegi lazas buzgalmat fejt ki, hogy a sikert midea irány-ba biztosítsa.

* Esküvő. S z e n d e r f f y József újfalui kereskedő ma esküdött örök hűséget W i n d t Irma kisasszonynak, Windt Frigyes debreczeni tekintélyes polgar es zongoraművész kedves leányának. Ádást kiváauanak a tiszta szerelem-ből kötött frigyre!

* Iskolaszaki ülés. A debr. ref. egyház tanáctermében 1890 ik évi szept. hó 24 dik napján, d. u. 4 órakor iskolaszaki ülés tartatik. Tárgy: tanító elnök es iskolaszaki gond-ank választás s folyó ügyek.

* A lotényesztők figyelmébe. A 2. honvédhuszár ezred pótisorozó bizottsága jövő hó 4, 6, 7. napján pótlovakat fog vásárolni a lo-vásárterem. A lotényesztők felhivatnak, hogy lovakat vigyek ki oda, mert a bizottság csakis a lotényesztők loait veszi figyelembe.

* Ertesítés. A magyemlétszagu kereskedelemügyi m. kir. miniszter urak f. é. s p-tember 1-én 3045. sz. a. kelt leirata értelmé-be, az egygomi kormány által létrejött me-állapodás alapján, az osztrák-magyar vámte-leről származó dohányauk bevitelére Egyipton, Ja-

leégése következtében felséged legkegyelme-sebb adományát megköszöntem felségednek.”

„Emlékszem. Máramarosból jött most?”

„Igen, Felseges Uram! A Máramaros-ugocsai egyházmegyeinek gondnokok vagyok.”

Megjegyzendő, hogy a király több alkalmal találkozott Várady Gáborral, iskolai s óvodai ügyekben, s ő vitte meg az országgyűlés részvét-nyilatkozatát a királynak atyja halálakor, így nem csoda, jha a király mint régi ismerőst szólította meg V á r a d y G á b o r t.

* Vivő tanfolyam a tornaegyletben. A tornaegylet ez egyleti év folyamán két vivő tanfolyamot szervez; külön a kezdők, külön a haladóké számára hetenként 2-2 órával; míg hetenként egy 3-ik óra szabad vívásra fordítatik, hol az egyleti tagok tekintet nélkül arra, hogy melyik csoport tagjai, magokat az egyleti szerek használatá mellett gyakorolhatják. Felhivatnak es szint a torna-egylet önálló csoportbeli tagjai, ép úgy mint az ifjúsági tagok, hogy a tanfolyamban minél nagyobb számmal vegyenek részt. Az adírás iv a főiskolai pedellusi szobában van letéve. Debreczen, 1890. szept. 22. A v á l a s z t m á n y.

* Lövésztűz. Az 1890. szeptember 21 én tartott lövésztűz alkalmával díjat nyertek: Legjobb mely lövéssel Szűcs Károly 1 db 2 firtos tallért, legtöbb körlövéssel Dr. Bruttuan 1 db 1 firtos tallért.

* Ifjúsági elöltek. E hó 20-án, szombaton delután tartotta alakuló közgyűlést a „hittanszaki önképzőtársulat”, Erdős József felügyelő tanár elnökiele alatt. Tiszviselőkül megválasztattak: elnöké C s a n k y B e n j a m i n esk. fel.; alelnök pénztárnokká B á t o r i G á b o r esk. fel.; főjegyzővé B a l o g h F e r e n c z 4. th.; aljegyző titkárrá M i k l o v i c z J ó z s e f 3. th.; lapszerkesztőké J á n o s s y Z o l t á n 4. th. es S z a b ó B é l a 3. th. — Ugyan-ekkor alakult meg a főgyümnasiumi önképző társulat is, Dóczy Imre felügyelő tanár vezetése mellett. Megválasztattak: elnöké e. h. B a r c z a J ó z s e f 8. o., alelnöké B a r c s a J á n o s 7. o., főjegyzővé K u n B é l a 8. o., aljegyzővé B i s z t e r s z k y I v a n 7. o., titkárrá D ó c z y E m i l 8. o., pénztárnokká M i s k o l c z y L a j o s 7. o., választmányi tagokká K a s z a P a l 8. o. es V e r e s s I s t v á n 7. o. Az első rendes közgyűlés 21-én tartott meg, érdekes tárgysorozattal.

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

* Bójt-szeges királyi ebéden. Az „Egyet-ertes”-ben olvassuk a következő érdekes epizódot: „Király ő felsege látogatása Debre-czenben véletlenül épen olyan napra esett, a melyen a katolikus papoknak kötelességsze-rüleg böjtölnök kell. Az udvarnak volt gondja ra, hogy s z á m u k r a egy m á s o d i k, kizárólag böjtös ennyivalokból álló menut készítsenek a királyi konyhában. Külöa inasokat alkalmaztak a zsiros es külön inasokat a böjtös etelek fölhoradására. Az első fogások alatt az inasok anyira megszokták azokat a vendégeket, a kiknek föl kellett szolgálnok, hogy az ebéd közepén immar csupa „gépies” mun-ka végeztek s a rájuk bízott vendékek életve-vesztésétől egyáltalában nem tartva, sans gene nyújtották a tálat az ismert ülőhelyek fele. Ebben az időtábjban az a furcsaság esett, hogy a legközelebbi böjtös fogás megkesett s az idővesztés kikerülése céljából az egész inas-gardat a zsiros fogás felhoradásával bízták meg. „Végeznek gyorsan, kiáltá valaki. S jöjjenek vissza mind, a „Saumon grillé” gyorsan föl-szolgálni.” Az inasok kapták a tálat s a ter-rembe suhaattak. Minden tálat elvittek, csak egyetlenegy maradt a tranchirozó asztalon. Vegre egy mellékajton belépett az utolsó inas is, a ki valamelyes okból megkesett. Gyakor-lott szeme azonnal megakadt a gazdátlan tálon s a terembe vetett egy pillantással meggyő-ződven arról, hogy odaöen már javában foly az etelhordás, sietett dolga után nézni. A nek-ül, hogy a következő fogással elfoglalt kony-haszemélyzet észrevette volna, fölragadta az ott maradt tálat s bele se nevezte — rohant a legelső paphoz, a kit kiszolgálók szokott. Alig vett ez valamit, következő paphoz vitteazetelt, annyival inkább vitte, mert remélten vette észre, hogy mindenki kapott ennyivalot, csak a papok várnak üres tányérokkal. A patkóalaku asztalnak teljes fél felet elhatta volt már s a lelkiatyák megvendégelt része javában falato-zott, midőn a legelső papra esett a tekintete, a ki remélten ejte ki a villát a kezéből az atellenben ülő plébános figyelmztetésére — Per amerom Dei! Quid fecisti, Reverendissime. Hisz ez tökéletes zsirosban sult hus?! Vala-menyi szent atya az inast kereste merges tekintetével. De az már ekkor nem volt a ter-remben. Csak néhány perc eltelté után tert vissza ismét, jámbor keppel tartva oda az első papnak a „Saumon grillé” böjtös eteit: Vala-melyik pincczer kollegám tevedett. Miert nem teiszett megvárnim engem?”

mely eddig tiltva volt, ugyanazon váomok es feltételek mellett, mint a melyenek a többi idegen államokból való bevitelre nézve érvényben állának, — meg van engedve. Ellenenged-ménykép a magyar es osztrák kormány együ-tesen hozzájárult ahoz, hogy az Egyptomba érkező magyar, vagy osztrák áruk es hajók ráyában szinten az egyptomi vámszabályzat alkalmaztassék. — Miről az érdekelte köröket ezennel értesítjük Debreczen 1890. szeptem-ber 19-én. A kereskedelmi es ipar-kamara.

x Szerencsés bankház Főayeremnyre a legjobb alkalmat Koritz Antal es társa ismert bankháza nyújtja. A fő- es mellékayeremnyek egész özöne zudult az utóbi időben az ezen czég által alakított sorjegyársaságokra. Ösz-tönözve e körülmény által, elhatározta a nevez-tett czég, hogy új

